

ПРАВНО-СОЦИОЛОГИЧЕСКИ ПАРАМЕТРИ И ЕМПИРИЧНИ ХАРАКТЕРИСТИКИ НА АНТИДИСКРИМИНАЦИОННОТО ПРАВОСЪЗНАНИЕ

Проф. д-р Стефка Наумова
Институт за държавата и правото –БАН
e-mail: s.avomiuoan@abv.bg

Резюме

Дискриминацията е социологически термин, отнасящ се до третирането, предприето по отношение на или срещу лице от дадена група, основаващо се единствено на класа или категория. Дискриминацията е реалното поведение към друга група. Дискриминационното поведение приема много форми, но всички те включват някаква форма на социално изключване или отхвърляне. Дискриминационни закони съществуват в много страни, включително и България.

На ниво Европейски съюз равенството и/или недискриминацията е сравнително ново развитие. Член 13 от Договора от Амстердам (1997 г.), предвижда възможност за борба с дискриминацията на по-широк кръг основания - на основата на пол, расов или етнически произход, религия или убеждения, увреждане, възраст и сексуална ориентация. Договорът от Лисабон предлага ценна правна основа за стимулиране на равенството и/или недискриминацията. Член 10 от Договора предвижда, че "при определянето и осъществяването на своите политики и дейности Съюзът се стреми да се бори с дискриминацията" на основанията по член 13. Това предлага нови възможности за напредък на равенството и/или недискриминацията.

Правното съзнание е един от най-важните фактори, който играе съществена роля в процеса на прилагане на недискриминационните закони. Този доклад представя резултатите от представително емпирично правно-социологическо изследване на правното съзнание и (не)дискриминационно поведение в контекста на някои много специфични етнически различия в България. Това показва, че общественото мнение относно дискриминацията може да играе важна роля в подготовката на ново недискриминационно законодателство.

Ключови думи: правосъзнание, дискриминация, емпирично правно-социологическо изследване

[Пълен текст](#)

[Summary in EN](#)